

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **AB style s.r.o.** se sídlem Frýdek-Místek, Křižíkova 1774, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava** se sídlem Ostrava-Přívoz, nám. Sv. Čecha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.10.2009 č.j. 5787-2/2009-140100-21, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 30.10.2009 č.j. 5787-2/2009-140100-21 se pro vady řízení **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.000,- Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Frýdek-Místek ze dne 19.08.2009 č.j. 1682-14/09, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 19 písm. h) zákona č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu, ve znění do 30.09.2009

(dále jen „zákon č. 676/2004 Sb.“), kterého se měl dopustit tím, že ode dne 08.08.2008 a 27.08.2008, jako registrovaná osoba a držitel kontrolních pásek, nezajistil ochranu kontrolních pásek specifikovaných v oznámení ze dne 03.02.2009 v celkovém množství 1.055.700 ks proti zneužití, když tyto kontrolní pásky dodal v rozporu s ust. § 10 odst. 2 zákona č. 676/2004 Sb. do držení pana JUDr. S. za účelem údajného provedení značení lihu ve spotřebitelském balení v zahraničí, tj. na jiném místě, než bylo stanoveno, přičemž na tomto místě v zahraničí ve skutečnosti k použití kontrolních pásek nedošlo, neboť zde nedošlo ani k žádné výrobě lihovin, a tyto kontrolní pásky, zejména kontrolní pásky č. 500314H8BD a 500314H8DD, ač byly v jejich celkově vydaném a odebraném množství prohlášeny, jak zahraniční osobou, tak jejich držitelem za zničené v zahraničí, se po tomto oznámení vyskytly na lihovinách prodávaných v tuzemské obchodní síti, tudíž je nade vše pochybnost zřejmé, že ve zjištěných případech byly a nadále mohou být tyto kontrolní pásky zneužity k označení lihu ve spotřebitelském balení za účelem zastření jeho protiprávního uvedení na tuzemský trh a dále ze spáchání správního deliktu podle ust. § 19 písm. l) zákona č. 676/2004 Sb., kterého se měl žalobce dopustit tím, že nejpozději dne 25. ledna 2009 jako registrovaná osoba a držitel kontrolních pásek neučinil oznámení celnímu úřadu o zničení kontrolních pásek, jež bylo deklarováno touto právnickou osobou v opožděném oznámení ze dne 03.02.2009 (došlém na celní úřad dne 11.02.2009 pod č.j. 1468/09), když o zničení kontrolních pásek se tato osoba měla dozvědět už dne 01.12.2009. Za tyto správní delikty byla žalobci uložena pokuta 500.000,- Kč a uloženo zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti napadenému rozhodnutí žalobce uplatnil tyto námítky:

1. Správní orgány odmítly argumentaci žalobce, že vinou lidského faktoru došlo k záměně kontrolních pásek předaných jeho obchodnímu partnerovi, s kontrolními páskami, které žalobce použil ke značení svých výrobků. Správní orgány považovaly oznámení žalobce za účelové, neboť jej žalobce učinil v době, kdy celní orgány zjistily, že se na trhu objevují lihoviny označené právě kontrolními páskami, které měly být dle oznámení žalobce ze dne 03.02.2009 zničeny na Slovensku.
2. Účelovost tvrzení o záměně kontrolních pásek dále spatřovaly správní orgány ve skutečnosti, že kontrolní pásky byly dne 27.08.2008 předány JUDr. S., který již nebyl v té době jednatelem společnosti PROFDRINK, s.r.o., IČ 35728809, se sídlem Bratislavská 39, Šamorín, Slovenská republika.
3. Správní orgány dále zpochybnily kupní smlouvu uzavřenou dne 01.08.2008 mezi žalobcem a společností PROFDRINK, s.r.o. a postup žalobce směřující k realizaci této smlouvy a bez jakéhokoliv podkladu uvedly, že v době uzavření kupní smlouvy společnost PROFDRINK, s.r.o. žádné lihoviny nevyráběla ani vyrábět nehodlala, neboť svou činnost ukončovala. Pochybnosti správních orgánů jsou dle žalobce spekulativního rázu. V této souvislosti žalobce poukazuje na rozsudek Okresního soudu v Dunajskej Strede sp. zn. 12CB/21/2009 ze dne 02.11.2009.
4. Za nedůvodnou považuje žalobce úvahu celního úřadu, že již neprověřením obchodního partnera, jeho důvěryhodnosti a výrobního provozu žalobce ohrozil ochranu kontrolních pásek. Takovéto požadavky nelze dovodit výkladem žádného z relevantních právních předpisů.

5. Pochybení správních orgánů je spatřováno také v tom, že celní úřad vycházel ze skutečností, které mu byly známy z úřední činnosti (dopad projednávaného porušení povinností žalobce a výše daňové povinnosti), tyto však nikterak nekonkretizoval a znemožnil tak žalobci relevantní obranu.
 - a) v řízení nebyl prokázán nadlokální význam porušení zákona č. 676/2004 Sb.
 - b) výše ohrožené daňové povinnosti je spekulativní, neboť u žalobce neproběhla daňová kontrola, která by mohla tuto částku potvrdit. Z rozhodnutí celního úřadu není zřejmé, jak byla částka 67.145.500,- Kč zjištěna. Správní orgány rovněž neprokázaly, že by zajistily množství spotřebitelských balení lihu přesahující počet kontrolních pásek, jež nebyly předány na Slovensko a zůstaly v dispozici žalobce.
6. Podle žalobce je nesprávný výklad správních orgánů ve vztahu k ust. § 10 a § 12 zákona č. 676/2004 Sb. Žalobce se na rozdíl od správních orgánů domnívá, že držitel kontrolních pásek je oprávněn předat kontrolní pásky zahraničnímu dodavateli za účelem značení lihu ve spotřebitelském balení, aniž by tento krok byl podmíněn povolením příslušného celního ředitelství podle ust. § 10 odst. 2 zákona č. 676/2004 Sb.
7. Při této interpretaci ustanovení § 10 a §12 zákona č. 676/2004 Sb. nemůže být dle žalobce předání kontrolních pásek obchodnímu partnerovi považováno za porušení povinnosti zajistit ochranu kontrolních pásek proti jejich zneužití nebo odcizení. Žalobce má tudíž za to, že skutek, jak je popsán ve výroku rozhodnutí celního úřadu, se nestal, žalobce neporušil ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. a nemůže být za toto jednání sankcionován. Předal-li žalobce kontrolní pásky svému zahraničnímu dodavateli, od tohoto okamžiku nenesl odpovědnost za jejich případné zneužití anebo odcizení, neboť kontrolní pásky se legálně dostaly mimo sféru vlivu žalobce.
8. Výrok napadeného rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena pokuta 500.000,- Kč, je podle názoru žalobce nesrozumitelný a v přímém rozporu s odůvodněním rozhodnutí. Celní úřad uvedl, že ukládá pokutu za správní delikt nejprísnějši postížitelný (dle žalobce tak celní úřad aplikoval zásadu absorpční), pričemž neuvedl, ktorý z deliktů, jichž se měl žalobce dopustit, vnímá jako nejprísnějši postížitelný, když za oba lze uložit podle ust. § 20 písm. b) zákona č. 676/2004 Sb. pokutu do výše 1.000.000,- Kč. V odůvodnění pak celní úřad uvedl, že porušení povinností uvedených v ust. § 14 odst. 1 písm. d) zákona č. 676/2004 Sb. považoval za méně závažné a ve výši pokuty je zohlednil v menší míře než u porušení povinností stanovených v ust. §14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. Dále celní úřad konstatoval, že při určení výše sankce zohlednil obě porušení povinností, tedy oba správní delikty, jichž se měl žalobce dopustit a princip absorpce tak porušil.
9. Žalobce je přesvědčen, že celní úřad absolutně nedodržel zákonná kritéria pro stanovení výše pokuty:
 - a) Dlouhodobé působení na trhu nepředurčuje žalobce k prísnějšimu postihu než ostatní subjekty.
 - b) Mezi okolnosti, za nichž k porušení povinnosti došlo, neměla být zahrnuta předchozí porušení povinností, ze něž byly žalobci uloženy pokuty v celkové výši 4.000,- Kč. Tato skutečnost nesouvisí s projednávaným případem a je v rozporu s principem zákazu dvojího trestání za stejný skutek.

- c) Skutek, jehož se měl žalobce dopustit, není skutkem trvajícím, jak jej hodnotily správní orgány, nýbrž skutkem jednorázovým, spočívajícím v předání kontrolních pásek JUDr. S. dne 01.08.2008 a dne 27.08.2008.

Žalobce připustil, že ve stanovené lhůtě neoznámil celnímu úřadu zničení kontrolních pásek. Jeho zpoždění však nepřesáhlo deset kalendářních dnů. Pro případ, že by soud nevyhověl žádosti o zrušení napadeného rozhodnutí, žalobce navrhl, aby byla sankce snížena, případně aby od ní bylo upuštěno.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že spis obsahuje veškeré podklady, které vzal správní orgán prvního i druhého stupně v potaz při popisování skutku, který byl z těchto podkladů zjištěn a je kladen k tíži žalobce v napadeném rozhodnutí. S těmito podklady se mohl žalobce ve správním řízení seznámit. Požadavek žalobce na doplnění dokazování nepovažuje za důvodný, neboť není zřejmé, jakými důkazy se má řízení doplnit a jaké nové skutečnosti mají přinést. Nadlokálnost zjištěných nesrovnalostí, která odůvodňovala výši uložené pokuty, je třeba chápat tak, že následky správního deliktu se vyskytly a byly zjištěny v širším teritoriu než je územní působnost Celního úřadu Frýdek-Místek. S ohledem na množství potencionálně zneužitých kontrolních pásek (1.055.700 ks) je nepochybné, že výše spotřební daně, které by se takové zneužití týkalo, je 67.145.500,- Kč. Žalovaný má dále za to, že pokud jsou obě skutkové podstaty postižitelné až do výše 1.000.000,- Kč, pak není nezbytné označovat, který z nich je nejpřísněji postižitelný, navíc to vyplývá ze zákona, když skutky jsou řazeny v písmenech od nejzávažnějšího k méně závažnému. Odůvodnění výše pokuty pak není v rozporu s diskreční pravomocí, naopak jde o odůvodnění pregnantní. Pokud jde o další námitky žalobce, odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce je právnickou osobou registrovanou podle ust. § 7 zákona č. 676/2004 Sb. a zároveň provozovatelem daňového skladu na adrese Frýdek-Místek, Křižíkova 1774. Za účelem značení lihu ve spotřebitelském balení odebíral žalobce od Celního úřadu Frýdek-Místek kontrolní pásky. Dne 01.08.2008 uzavřel žalobce se společností PROFDRINK s.r.o. kupní smlouvou, jejímž předmětem bylo dodání 850.000 ks Vodky 0,5 l a 211.200 ks Vodky 1,0l. Společnost PRODRINK s.r.o. měla zboží dodat již označené kontrolními páskami, které se zavázal zajistit žalobce. Jednatel žalobce pan M. A. dne 01.08.2008 předal jednatelem společnosti PROFDRINK s.r.o. JUDr. S. 505.700 ks kontrolních pásek a dne 27.08.2008 dalších 550.000 ks, přičemž JUDr. S. nebyl od 12.08.2008 jednatelem společnosti PROFDRINK s.r.o. O převzetí kontrolních pásek byly vyhotoveny předávací protokoly. Žalobce nepožádal žalovaného o povolení ke značení spotřebitelského balení lihu na jiném místě než v daňovém skladu. Dne 03.02.2009 oznámil žalobce Celnímu úřadu Frýdek-Místek zničení všech kontrolních pásek předaných zahraničnímu dodavateli. Toto doložil dne 11.02.2009 sdělením společnosti PROFDRINK s.r.o. o nesplnění kupní smlouvy ze dne 08.08.2008 a likvidaci kontrolních pásek. Dne 02.03.2009 zahájil Celní úřad Frýdek-Místek ve věci žalobce řízení o správním deliktu podle ust. § 19 zákona č. 676/2004 Sb. Oznámení

o zahájení správního řízení bylo žalobci doručeno dne 03.03.2009. Dne 06.03.2009 sdělil žalobce Celnímu úřadu Frýdek-Místek, že v důsledku selhání lidského faktoru na straně pracovníků žalobce došlo k pochybení při nakládání s kontrolními páskami. Některé ze sérií kontrolních pásek nahlášených jako zničené na Slovensku se proto mohly vyskytovat na zboží vyráběném žalobcem, které dodával na tuzemský trh. V době od 12.02.2009 do 27.02.2009 zajistili správci daně, v rámci kontrol daňových subjektů, lihoviny s evidenčními čísly kontrolních pásek, které dle vyjádření žalobce byly zničeny na Slovensku. Rozhodnutím Celního úřadu Frýdek-Místek č.j. ze dne 19.08.2009 č.j. 1682-14/09 byla žalobci uložena pokuta 500.000,- Kč za porušení povinností upravených v ust. § 14 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 676/2004 Sb., tedy za spáchání deliktů podle ust. § 19 písm. h), l) zákona č. 676/2004 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Námítkám žalobce uvedeným pod body 1. a 5.b) nemohl krajský soud přisvědčit z těchto důvodů:

V řízení před celním úřadem žalobce tvrdil, že vinou lidského faktoru došlo k záměně kontrolních pásek předaných obchodnímu partnerovi žalobce s kontrolními páskami, které žalobce poté zřejmě použil ke značení svých výrobků. Žalobce namítal, že toto jeho tvrzení označily správní orgány jako účelové. Přestože žalobce k prokázání svého tvrzení navrhl důkaz výsledkem svého jednatele a svých zaměstnanců a tyto byly v řízení provedeny, tvrzení žalobce o záměně kontrolních pásek nebylo prokázáno. K výzvě celního úřadu nebyl žalobce schopen sdělit ani jaké šarže kontrolních pásek byly předány zahraničnímu dodavateli, a tedy zničeny na Slovensku. Celní úřad nešťastně označil tvrzení žalobce o záměně kontrolních pásek jako účelové, což však nic nemění na skutečnosti, že tvrzení žalobce nebylo v řízení před celním úřadem prokázáno. Námitka žalobce je proto nedůvodná.

Ani námitka žalobce týkající se zjištění ohrožené daňové povinnosti a její výše nemůže obstát. Celní úřad vycházel při výpočtu výše ohrožené daňové povinnosti z celkového množství kontrolních pásek předaných společnosti PROFDRINK s.r.o, kdy za předpokladu, že tyto by nebyly zničeny, mohl by únik na spotřební dani činit 67.145.500,- Kč. Přesný výpočet je obsažen v protokolu z ústního jednání ze dne 10.03.2009, se kterým byl žalobce seznámen. Žalobce tak nebyl zkrácen na svých právech, přestože v rozhodnutí celního úřadu již způsob výpočtu uveden nebyl. Ohrožení daňové povinnosti neznamená, že by k daňovému úniku skutečně muselo dojít. Není-li najisto postaveno, jaké kontrolní pásky byly zničeny a jaké nikoli, riziko daňového úniku hrozilo, a to ve vztahu ke všem kontrolním páskám nahlášeným jako zničené na Slovensku. Správní orgány proto nemusely prokazovat, že lihoviny označené kontrolními páskami, nahlášenými jako zničené, byly v takovém rozsahu opravdu zadrženy. Stejně tak nebylo třeba ke zjištění výše ohrožené daňové povinnosti provádět u žalobce daňovou kontrolu.

Z námitek žalobce, které směřovaly proti kritériím, z nichž celní úřad vycházel při stanovení výše sankce, považuje krajský soud za důvodnou tu, kdy žalobce nesouhlasí s přísnějším postihem odůvodněným jeho dlouhodobým působením na trhu. Krajský soud má za to, že s ohledem na zásadu rovnosti upravenou v čl. 37 Listiny základních práv a svobod, musí povinnosti upravené v zákoně č. 676/2004 Sb. dodržovat všechny subjekty, na které dopadají, bez ohledu na délku jejich působení na trhu. Opačný názor by mohl být vnímán jako diskriminační.

Rozsah následků, které porušení právní povinnosti způsobilo, je legitimním kritériem při určení výše sankce za předpokladu, že je přezkoumatelný. Jako nepřezkoumatelný hodnotí krajský soud závěr žalovaného o tom, že porušení povinnosti upravené v ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. žalobcem nemá pouze lokální dopady, neboť celní úřad se ve svém rozhodnutí zaměřil pouze na sdělení této skutečnosti. Žalobce pak v napadaném rozhodnutí doplnil, že výrobky s kontrolními páskami, které měly být zničeny, se vyskytly na různých místech České republiky, nikoli jen v obvodu Celního úřadu Frýdek-Místek, tudíž jde o porušení nadlokálního rozsahu. Správní orgány žádná kritéria lokálnosti či nadlokálnosti nevymezily, v zákoně č. 676/2004 Sb. není definice rozsahu porušení povinnosti obsažena. Nelze pak mít postaveno najisto, zda se žalobce dopustil porušení povinnosti v rozsahu již nadlokálním nebo ještě lokálním.

Zásada absorpce znamená, že při výměře trestu se použije nejvyšší z horních hranic ukládaných trestů a v tomto rozmezí se trest uloží. V souzené věci byla pokuta uložena za správní delikt dle ust. § 19 písm. h) zákona č. 676/2004 Sb., a správní delikt dle ust. § 19 písm. l) zákona č. 676/2004 Sb., přičemž za každý bylo možno uložit pokutu do 1.000.000,- Kč. Celní úřad uložil pokutu za správní delikt, který vyhodnotil jako závažnější (ust. § 19 písm. h) zákona č. 676/2004 Sb.), ke spáchání druhého deliktu přihlédl při stanovení výše sankce. Tento postup správního orgánu je plně v souladu s absorpční zásadou a je znatelný z odůvodnění rozhodnutí celního úřadu. Výrok rozhodnutí celního úřadu, kterým byla žalobci uložena pokuta 500.000,- Kč je srozumitelný, má oporu v odůvodnění rozhodnutí. Chybou není ani neuvedení správního deliktu nejpřísněji postižitelného, poněvadž nejde o povinnou náležitost výroku.

Krajský soud se ztotožňuje také s tím, že celní úřad při ukládání sankce přihlédl k předchozím proviněním žalobce, kdy vyšel z obecných zásad pro ukládání trestů upravených v trestním zákoně. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2007, čj. 8 As 17/2007-135 se trestnost správních deliktů řídí obdobnými principy jako trestnost trestných činů. Obdobně podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.04.2008, čj. 1 As 27/2008-67 použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem. Dle ust. § 34 písm. l), věty první, zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění do 31.12.2009, při výměře trestu se jako k přitěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel byl již pro trestný čin odsouzen. Přestože dřívější postih žalobce nesouvisí s projednávaným případem, byl celní úřad oprávněn k němu přihlédnout, aniž by se dostal do rozporu s principem zákazu dvojího trestání za stejný skutek, jak namítal žalobce.

Námítky uvedené pod body 2., 3., 4. a 5.a) naopak vyhodnotil krajský soud jako důvodné.

Celní úřad nedostatečně zjistil skutkový stav, pokud se nezabýval skutečností, zda JUDr. S. byl i po té, co přestal být jednatelem společnosti PROFDRINK, s.r.o., oprávněn jednat jménem této společnosti ve vztahu k žalobci. I když žalobce výslech svědka S. navrhl, nebyl tento důkaz celním úřadem pro nadbytečnost proveden s odůvodněním, že výslech svědka byl již proveden v trestním řízení a nepřinesl nic nového. V trestním řízení však JUDr. S. vypověděl, že od 11.08.2008 sice nebyl jednatelem společnosti PROFDRINK, s.r.o., ale s novým jednatelem se dohodl, že mu bude v rámci svých možností pomáhat a v některých věcech byl pověřen jednáním. Ve smyslu tohoto pověření pak dne 27.08.2008 převzal a uskladnil kolky doručené z České republiky. Tuto skutečnost celní úřad nezjistil a omezil se na konstatování, že dne 27.08.2008 nebyl JUDr. S. jednatelem společnosti PROFDRINK, s.r.o.

Tvrzení žalobce o uzavření kupní smlouvy mezi žalobcem a společností PROFDRINK, s.r.o. dne 01.08.2008 označil celní úřad bez dalšího za účelové. Kupní smlouva je dle názoru krajského soudu podkladem pro zjištění, zda společnost PROFDRINK, s.r.o. byla či nebyla zahraničním dodavatelem žalobce, když dle ust. § 2 písm. n) zákona č. 676/2004 Sb. se zahraničním dodavatelem rozumí osoba, která smluvně dodává líh na daňové území České republiky. Existencí uvedeného smluvního vztahu se celní úřad vůbec nezabýval, přestože žalobce kupní smlouvu doložil, a dále navrhl k prokázání okolností vzniku právního vztahu mezi žalobcem a společností PROFDRINK, s.r.o. výslech JUDr. S.. Podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví nelze považovat za prokázaný skutkový stav, který je založen na dedukcích a úvahách správního orgánu o účelovosti tvrzení účastníka řízení, aniž jsou řádně zhodnoceny veškeré důkazy účastníkem nabízené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.10.2004, č.j. 5 Azs 125/2004-54). Rovněž závěr celního úřadu o tom, že společnost PROFDRINK, s.r.o. ke dni uzavření kupní smlouvy žádné lihoviny nevyráběla ani vyrábět nehodlala nemá oporu ve spise. Není zřejmé, z čeho celní úřad takové zjištění učinil, z jakých podkladů vycházel. V dalším řízení je třeba existenci smluvního vztahu mezi žalobcem a společností PROFDRINK, s.r.o. hodnotit také s ohledem na rozsudek Okresního soudu v Dunajskej Strede sp. zn. 12CB/21/2009 ze dne 02.11.2009, kterým byla společnost PROFDRINK, s.r.o. zavázána zaplatit žalobci částku 12.396,32 EUR z titulu dohody o narovnání.

Správní orgány dovodily, že žalobce předtím než předal svému zahraničnímu obchodnímu partnerovi kontrolní pásky, jej důkladně neproověřil a od počátku tím ohrozil ochranu kontrolních pásek. Tento názor je v rozporu se spisem, neboť žalobce doložil výpis z obchodního rejstříku společnosti PROFDRINK, s.r.o. a rozhodnutí Ministerstva pôdohospodárstva Slovenské republiky ze dne 05.04.2004, č. 8/2004 – P, kterým bylo společnosti PROFDRINK, s.r.o. vydáno povolení na výrobu lihu, a to na dobu neurčitou. Lze tak mít dostatečně ověřenu existenci společnosti PROFDRINK, s.r.o. jakož i její oprávnění k výrobě lihu. Navíc zákon č. 676/2004 Sb. neváže předání kontrolních pásek zahraničnímu dodavateli na povinnost jej předem prověřit. Taková povinnost není zahrnuta ani v povinnosti

zajistit ochranu kontrolních pásek dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. Výběr smluvního partnera je v souladu se zásadou smluvní volnosti pouze na podnikateli a v konečném důsledku ani důkladná prověrka obchodního partnera nemusí zabránit zneužití či odcizení kontrolních pásek.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spisech a vyžaduje zásadní doplnění (ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). V souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

Nad rámec uvedeného se krajský soud zabýval také vztahem ust. § 10 a § 12 zákona č. 676/2004 Sb., porušením povinnosti upravené v ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. a námitkami žalobce ke kritériím pro vyšší sankce.

Správní orgány považovaly za určující pro spáchání správního deliktu skutečnost, že žalobce předal společnosti PROFDRINK, s.r.o. kontrolní pásky za účelem značení lihu ve spotřebitelském balení u svého dodavatele v zahraničí, přestože neměl celním ředitelstvím povoleno značit lih jinde než ve svém daňovém skladu. Bylo – li tedy podmínkou pro postup podle ust. § 12 zákona č. 676/2004 Sb. povolení podle ust. § 10 odst. 2 zákona č. 676/2004 Sb., je otázkou, zda na skutek, tak jak byl vymezen v rozhodnutí celního úřadu, správní orgány správně aplikovaly ust. § 19 písm. h) zákona č. 676/2004 Sb.

Dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. je držitel je povinen zajistit ochranu kontrolních pásek proti jejich zneužití nebo odcizení; skladovat tyto pásky v místnostech nebo prostorách zabezpečených proti neoprávněnému vniknutí cizích osob.

Podstatu citovaného ustanovení spatřuje krajský soud v zajištění ochrany kontrolních pásek, které má držitel ve své moci. Od okamžiku, kdy držitel kontrolními páskami nedisponuje, neboť je v souladu s ust. § 12 zákona č. 676/2004 Sb. předal zahraničnímu dodavateli za účelem značení lihu, není schopen ochranu kontrolních pásek zajistit. Držitel tak nemůže být zodpovědný za jejich případné zneužití či zničení. Lze dovodit, že ochranu kontrolních pásek předaných zahraničnímu dodavateli zajišťuje držitel tak, že vyhotoví písemné potvrzení o převzetí kontrolních pásek a dále vede evidenci kontrolních pásek vyvezených zahraničnímu dodavateli ke značení lihu v zahraničí. Ve světle výše uvedeného žalobce nemohl porušit povinnost zajistit ochranu kontrolních pásek tím, že je bez povolení celního ředitelství předal zahraničnímu dodavateli, kde následně došlo ke zničení neurčitého množství kontrolních pásek. Skutková podstata správního deliktu dle § 19 písm. h) zák. č. 676/2004 Sb. tak nebyla naplněna.

Dle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 676/2004 Sb., pokud má být značení prováděno v daňovém skladu, vyznačí tuto skutečnost příslušné celní ředitelství v rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu. Jestliže rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu bylo již žadateli vydáno před podáním

návrhu na registraci, vyznačí tuto skutečnost příslušné celní ředitelství v dodatku k rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení může příslušné celní ředitelství může povolit, aby značení lihu bylo prováděno též na jiném místě než uvedeném v odstavci 1.

Ust. § 10 zákona č. 676/2004 Sb. upravuje, kde má být značení lihu primárně prováděno. Jedná se především o daňové sklady. Příslušné celní ředitelství ale může povolit, aby bylo značení prováděno i na jiném vhodném místě. Daňovým skladem se rozumí prostorově ohraničené místo na daňovém území České republiky, ve kterém provozovatel daňového skladu za podmínek stanovených zákonem vybrané výrobky vyrábí, zpracovává, skladuje, přijímá nebo odesílá, není-li stanoveno jinak (ust. § 3 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění). Zákon č. 676/2004 Sb. současně v § 12 předvídá situaci, kdy držitel kontrolních pásek předá pásy zahraničnímu dodavateli za účelem značení lihu. Dle ust. § 12 odst. 1 zákona č. 676/2004 Sb., registrovaná osoba, která zakoupila a odebrala kontrolní pásy (dále jen "držitel"), nesmí obdržené kontrolní pásy prodat nebo jinak předat jiným osobám. To neplatí, pokud předá kontrolní pásy zahraničnímu dodavateli za účelem značení lihu nebo kontrolní pásy podle § 15 vrátí celnímu úřadu, u kterého byly odebrány. Dle ust. § 13 zákona č. 676/2004 Sb., evidenční čísla takto předaných pásek musí být uvedena v potvrzení o předání kontrolních pásek zahraničnímu dodavateli. Držitel kontrolních pásek je následně povinen vést evidenci kontrolních pásek vyvezených zahraničnímu dodavateli ke značení lihu v zahraničí a uchovávat tuto evidenci a doklady, na jejichž základě byly zápisy v evidenci provedeny (ust. § 14 písm. b) zákona č. 676/2004 Sb.).

Zákon č. 676/2004 Sb. tak ve své podstatě upravuje 2 režimy značení lihu ve spotřebitelském balení. Za prvé v daňových skladech, tedy v prostorově ohraničeném místě na daňovém území České republiky a na základě povolení na jiném vhodném místě. Jiným vhodným místem pak je opět místo na území České republiky, neboť výkon státní správy a kontroly nad dodržováním povinností stanovených zákonem č. 676/2004 Sb. může být uskutečňován pouze na území České republiky. Za druhé zákon výslovně počítá se značením lihu v zahraničí a pro tento případ upravuje i povinnosti držitele kontrolních pásek. Z uvedeného vyplývá, že povolení celního ředitelství dle ust. § 10 odst. 2 zákona č. 676/2004 Sb. se vztahuje pouze na značení lihu výlučně na daňovém území České republiky a nevztahuje se na značení lihu prováděné v zahraničí. Krajský soud má tudíž za to, že předání kontrolních pásek zahraničnímu dodavateli za účelem značení lihu dle ust. § 12 zákona č. 676/2004 Sb. není podmíněno povolením celního ředitelství dle ust. § 10 odst. 2 zákona č. 676/2004 Sb. Vytýkaným jednáním tak nemůže být ani naplněna skutková postata správního deliktu podle § 19 písm. g) zákona č. 676/2004 Sb. (prodá nebo předá kontrolní pásy jiným způsobem, než je stanoveno v § 12).

S ohledem na závěr soudu o vztahu ust. § 10 a § 12 zákona č. 676/2004 Sb. a neporušení povinnosti upravené v ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb. ze strany žalobce se krajský soud vymezením trvání skutku jako irelevantním nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly náklady s tímto řízením v souvislosti se

zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 16. září 2010

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu